

И осумдесетъ клисури,
 Да сѣ вѣрне въ гратъ Солуна
 Во Солуна на старъ кадя,
 Да му земе големъ нишанъ
 Големъ нишанъ бѣла книга,
 На мене да ѣ донесе;
 Отъ какъ слонце ке угрее,
 До какъ слонце ке ми^и зайде,
 Големъ бакшишъ ке му да'амъ,
 До три кожи биволачки,
 Полни, рамни жѣлти флоринъ.“
 Тогай веле Радичъ юнакъ:
 „Ясѣ сумъ вреденъ да прошетамъ
 До седумдесетъ дервени
 И осумдесетъ клисури,
 Да сѣ вѣрнамъ во Солуна,
 При старъ кадя, да му земамъ
 Големъ нишанъ бѣла книга,
 Отъ ка' сонце ке угрее,
 Дур' ка' слонце ке за'оде,
 И па тука да сѣ найдамъ.
 Ак' н' обидамъ, не прошетамъ
 Големъ бакшишъ ке ти да'амъ,
 Бѣрза коня сѣ остра сабя.“
 Тогай веле цѣрнѣ Арапинъ;
 „Що си клавашъ бѣрза коня,
 Това конско, пчошко месо!
 Що таксувашъ остра сабя,
 Това жржаво железо!
 Ела клай пѣрва-та любовъ,
 Со 'си твое мѣшко дете.“
 Тогай рече Радичъ юнакъ:
 „Ак' н' обидамъ, не прошетамъ
 Пѣрва любовъ сѣ мѣшко дете
 Нека ти ѣ твоя любя.“
 Отъ тамъ стана Радичъ юнакъ,
 Си отиде дури дома,
 Н' Ангелина ѣ говоре:
 „Ангелино, пѣрва любовъ!
 Нель мѣ сѣ обложихме,

Сѣ цѣрнѣ Арапинъ Амаза-бег-отъ
 Тебе въ облогъ я те кладохъ,
 Со 'се наше мѣшко дете.
 Ак' обидамъ, ак' прошетамъ
 До седумдесетъ дервени,
 И осумдесетъ клисури,
 Да сѣ вѣрнамъ во Солуна,
 На старъ кадя да земамъ
 Големъ нишамъ, бѣла книга,
 Отъ ка' слонце ке угрее,
 Дур' ка' слонце ке за'оди.
 Ако дойдамъ ке му земамъ
 До три кожи биволачки
 Полни, рамни жѣлти флоринъ.“
 Рече Радичъ и си легна:
 „Ак' с' успіамъ, да ме скорнишъ.“
 Ка' си легна, ка' си заспа;
 Ангелина не заспала,
 Кѣд' било ѣ осѣмнало,
 Слонце склонило на ручекъ,
 Сѣ свалила Ангелина,
 Бѣрза коня му оседли,
 Му оседли, му престегна,
 Копито-то му бакнува,
 И па вѣрно му сѣ моле:
 „Ти сѣ молямъ, бѣрза коньо,
 Дан' оставишъ Радичъ юнакъ
 Радичъ юнакъ, твой стопанъ,
 На ме'ани вино да пие!“
 Па сѣ качи на дивани,
 Нели надъ него застана,
 Застана солдзи порони
 На негово бѣло лице.
 Г' изгореха жешки солдзи;
 Скоро на подзе сѣ найде,
 Тогай веле и говоре:
 „Ангелино цѣрнооко!
 Що м' остави да с' успіамъ?
 Тебе Арапинъ ке земить.“
 Сѣ качи на бѣрза коня,